

ELNÖKI MEGNYITÓ

Tisztelt Vezetőségválasztó Közgyűlés!

A legutóbbi vezetőségválasztó közgyűlés óta eltelt négy év fontos fejlődési szakaszt jelentett a fennállásának immár 110. évébe lépő egyesületünk életében. Erről részletesen a főtitkári beszámoló szól, de magam is szeretném kiemelni, hogy ebben az időszakban az Egyesület szakosztályai, bizottságai, helyi csoportjai jelentősen megerősödtek, fontos műhelyeivé váltak az országos erdőgazdaság-politika részleteiben történő kialakításának, fejlesztésének. A rendszeressé vált titkári értekezletek már nemcsak az egyesületi adminisztráció egyes kérdéseit tárgyalták, de foglalkoztak az erdőgazdaság előtt álló legfontosabb kérdésekkel, feladatokkal is.

A minisztérium szakvezetése lényegesen jobban támaszkodott az Egyesületre; egyes szakosztályokat például a minisztérium Fagazdasági Tanácsa hivatalos munkabizottságának fogadtuk el, jelezve, hogy az ebben tömörült szakemberek összetétele, munkájának színvonala nem teszi szükségessé egy másik, párhuzamos minisztériumi bizottság létrehozását. Más bizottságok, szakosztályok munkájának is jelentős szerepe van a hivatalos állásfoglalások kialakításának folyamatában.

Jelentős mértékben növekedett az Egyesület összefogó szerepe a más tárcahoz tartozó állami erdőterületeken dolgozó kollégák irányában és külön közgyűlésen foglalkoztunk a termelészövetkezeti erdőgazdálkodás kérdéseivel, jelezve, hogy Egyesületünk megkülönböztetett figyelmet szentel a súlyban egyre növekvő termelészövetkezeti erdőgazdálkodásnak, az e területen dolgozó szakemberek problémái megoldásának. Így az Egyesület egyik fő feladata és törekvése — az, hogy a megtehetően széttagolt szervezetű erdőgazdálkodásban növekvő mértékben segítse elő a központi és ágazati célok megvalósítása érdekében az egységes szemlélet, gondolkodásmód formálását, a szakmánk iránti szeretetet, az összetartozás érzését — az eddigieknél erőteljesebben valósult meg.

Közgyűlésünk a IV. ötéves tervidőszak utolsó évében ült össze. Ez alkalmat ad arra, hogy röviden foglalkozzunk az erdőgazdálkodás jelenlegi helyzetével és jövő feladataival is. Az erdőgazdálkodás az ötéves terv célkitűzéseinek, az üzemtervi elvárásoknak megfelelően folyik, vállalataink az ötéves terv feladatait egészében sikeresen hajtják végre. Ebben a tervidőszakban megkezdődött erdőgazdaságainkban az új technológiára való váltás, ami azt jelenti, hogy az egyes műveletek gépesítéséről át kell térni teljes termelési folyamatok gépesítésére. A szerzett tapasztalatok alapján a következő ötéves tervben általánossá kell tennünk a hosszúfában való szállítás módszerét, mert enélkül nem tudjuk megoldani munkaerőgondjainkat és nem tudjuk termékeink értékét sem növelni. Ugyancsak ebben a tervidőszakban kezdődött meg a fűrészüzemek rekonstrukciója. Az e területen szerzett tapasztalatok alapján a következő ötéves tervben meg kell valósítanunk a fűrészüzemek rekonstrukcióját. Mindez jelzi, hogy erdőgazdaságainkban minőségileg új, fejlettebb fokra ért az alkalmazott technológia és megkezdődött az erdőgazdasági termelési folyamatok általános iparosítása. Mindez fokozatosan előtérbe állítja az erdőgazdaság és faipar integrációját, az eddigieknél lényegesen szorosabb együttműködését, a népgazdaságban kialakult és elfogadott különböző szervezeti formák alkalmazásával.

Az MSZMP XI. Kongresszusának irányelvei világosan megjelölik a követendő utat. Ezek alapján az erdő- és fafeldolgozó gazdaságok egyszerű társulásától

az állami szektorban a legfejlettebb szervezeti színvonalat képviselő kombinátokig minden formát felhasználva kell elérnünk a rendelkezésre álló szellemi erők és anyagi eszközök ésszerű koncentrálását, a hatékonyság növelése érdekében. A világgazdaságban az elmúlt három évben bekövetkezett változások, az energia- és nyersanyagárak példátlan méretű növekedése bennünket is szigorú intézkedések megtételére kényszerít. A hazai ellátásnak a tervben előirányzott biztosítása mellett a népgazdaság külkereskedelmi egyensúlyának biztosítása érdekében változatlan feladatunk az exporttevékenység fokozása.

Minél jobban tudjuk meghatározni feladatainkat, koncentrálni erőinket, annál kisebb mértékben kell a népgazdaságunkat kívülről ért terheket a lakosságra áthárítani. Ezt csak az ágazatban dolgozó valamennyi munkás, technikus, mérnök együttes erőfeszítésével lehet megvalósítani, az eddigieknél jobb eredményeket elérni.

Az elmúlt időszakban az iparosodási folyamat meggyorsítása, a termelés fejlesztése mellett nagy gondot fordítottunk az *erdők egyéb funkcióinak, a környezetvédelmi és üdülési feladatok meghatározására*, mind hazai, mind nemzetközi vonatkozásban. Ennek eredményeképpen hosszú távra kialakultak az erdő funkciói között azok az arányok, amelyek biztosíthatják az erdőket valamennyi hasznos sajátosságának kellő érvényesülését a társadalom érdekében. Jelenlegi vándorgyűlésünket is olyan erdőgazdasági tájon rendezzük, amelyen a gyakorlatban, a mindennapi erdőgazdasági munka során válik valóra a magyar erdőgazdasági politikának az erdő hármasköréről, a *három funkció harmonikus összhangjáról* szóló alapelve. Ezt fejezi ki közgyűlésünk jelmondata és ennek a gondolatnak a jegyében rendeztük a közgyűléshez csatlakozó szakmai bemutatót is. Jelmondatunkkal — köztve — utalni kívántunk az erdészeti szellemi és cselekvési egységére is, amelynek ápolása, erősítése Egyesületünkben egy évszázadon át mindig a fő célkitűzések közé tartozott, napjainkban pedig különösen időszzerűvé vált.

A megnövekedett feladatok ellátására szervezeti változtatásokat kellett végrehajtani mind a minisztériumon belül, mind kívül. Ennek nyomán jelentősen koncentráldott az erdészeti irányítása a MÉM-en belül az Erdőrendezési Főosztályon, lényegesen csökkentve az erdészeti ügyek intézésének széttagoltságát a tárcán belül. Ezt a folyamatot segíti elő a MÉM keretében létrehozott Fagazdasági Tanács, amely az erdőgazdaság, a faipar, a fakeskedelem, az oktatás egész területét átfogja és a munkába valamennyi érdekelt főhatóság, felső szerv, valamint a vállalatok képviselőit bevonja.

Ez év január 1-ével megalakult az Állami Fagazdasági Vállalatok Országos Központja (a FAGOK), amely középirányító szervként hivatott összefogni és irányítani az állami erdő- és fafeldolgozó gazdaságok, a faipari vállalatok, valamint az egyéb erdészeti szakvállalatok tevékenységét. Ezzel egyidejűleg megszűnt az Egyesülés, amely a maga igen korlátozott lehetőségeivel az átmeneti időszakban mégis biztosította az erdőgazdaság és faipar területén dolgozó vállalatok egységes gazdálkodásának alapvető feltételeit. A FAGOK megalakulása jelentős lépés ágazatunk életében és az üzemek meghatározott körére lehetővé tette a határozott összefogást és irányítást, valamint egységes fellépést. Azt kell elérni, hogy a FAGOK a szervezetén kívül levő gazdaságok, kereskedelmi vállalatok egyre szorosabb együttműködésével hidalja át a szervezeti különbözőségekből adódó problémákat.

Az eddig megtett intézkedéseket egy folyamat részének lehet tekinteni, amelynek célja a népgazdaság, az egész társadalom érdekében összefogni, koncentrálni az erőket, fokozni a hatékonyságot ágazatunkban, ügyelve és törekedve

a sokoldalúan jelentkező igények teljes körű, megfelelően differenciált kielégítésére. Ennek szervezeti és társadalmi feltételei vannak. A legfontosabb feladat azonban mégis az, hogy a különböző területeken dolgozó erdészek egységes szemléletben igyekezzenek feladataikat megoldani, érezve mindig, hogy a kisebb egységekben, szervezetekben dolgozó erdészeket mindenkor az ágazat egyformán megbecsült és fontos tagjainak tekintjük. Ebben alapvető és a továbbiakban növekvő szerepe van az Országos Erdészeti Egyesületnek; kérem, hogy a Vezetőségválasztó Közgyűlés ebben az irányban erősítse az Egyesület további munkáját.

Király Pál:

FŐTITKÁRI JELENTÉS

Négy esztendő látszólag nem nagy idő olyan intézmény életében, mint a fennállásának 109. esztendejében járó Egyesületünk. Számunkra azonban — akik az eredményekben gazdag múlt és a számonkérő, felelősségre kötelező jövő mezsgyéjén, a jelenben dolgozunk — mégis sok gondot, feladatot jelentő időszakt volt az 1971. évi vezetőségválasztó közgyűlés óta eltelt négy év. Évszázados, nemes és bevált hagyományaink szellemében, ugyanakkor azonban a jelenkor követelményeihez igazodva, az élet által napjainkban felvetett problémák megoldása érdekében kellett folytatni munkánkat. Csak ez a felfogás, ez a munkastílus biztosíthatta életképességünket, további fejlődésünket — vagyis azt, hogy a régi dicsőségen való merengés helyett tevékenyen járuljunk hozzá Egyesületünk fennmaradásához, további erőteljes fejlődéséhez.

Egyesületi politikánk alapja

Az 1971-ben megválasztott vezetőség az elkövetkező évek egyesületi politikájának meghatározásakor (pártunk és államunk politikája alapján, országunk általános politikai-társadalmi helyzetén túlmenően) elsősorban az erdészet helyzetéből, valamint a tagságnak az Egyesülettel szemben tanúsított elvárásaiból indult ki. Az utóbbi nagyobb részben tükrözte az előbbit is. Figyelembe kellett továbbá venni azt a tényt is, hogy a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségében viselt s immár több, mint negyedszázados (alapító) tagságunkból is meghatározott kötelezettségek hárulnak Egyesületünkre. (Bár tárgyilagosan megállapíthatjuk, hogy a Szövetség célkitűzései jól szolgálják egyesületi céljainkat is.)

Az erdészek helyzete 1971-ben nem volt kedvezőnek mondható. Az akkor még új gazdaságirányítási reform 1968-ban történő ágazati bevezetését megelőző és követő intézkedések (a volt önálló erdészeti főhatóság megszüntetése és beolvasztása a MEM-be, az erdőgazdaság és elsődleges faipar 1969–70-es átszervezése stb.) mind anyagi-pénzügyi, mind közhangulati vonatkozásban kiskarikították az erdészetnek, mint népgazdasági alágazatnak a kicsiségét, illetve e viszonylagos kicsiséggel járó hátrányokat. Súlyosbította a helyzetet az a szervezeti szétforgácsoltság, melynek keretei között az amúgy is kicsi erdészetnek dolgoznia kellett, valamint azok a belső feszültségek, amelyek a gazdálkodás napi és távlati érdekei között jelentkeztek és amelyek számos vitát váltottak ki a szakemberek között. Mindez oda vezetett, hogy mind szervezeti, mind a szellemi felfogás tekintetében rendkívül éreztette hatását a korábban megszokott egységes, központi irányítás hiánya.